

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מנהכות

פרשת כי תצא
שנת תשפ"ו

גליון
קס"ט

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

- אויסניצן יעדן טאג -

אנהייבן דעם טאג מיט א תפלה

טייערע מחנכים, און יעדער וואס האט נאר א שייכות מיט קינדער אין א מוסד; יעדער וואס דרייט זיך געבן די קינדער פון אלע יארגענג, פון די גאנץ קליינע ביז די גרויסע. יעדן אינדערפרי איידער מען הייבט אן דעם טאג, דארף מען זיך איבערגעבן צום אייבערשטן און בעטן א קליינע תפלה: "הייליגער באשעפער, דו האסט מיר אויסדערוועלט צו ארבעטן אין א פלאץ מיט דייע טייערע קינדערלעך; איך בעט דיר, העלף מיר אז איך זאל היינט קיינעם נישט וויי טון, און קיינער זאל מיר נישט וויי טון; איך זאל נאר פרייליך מאכן די קינדער און זיי אויפבויען מיט גוטע ווערטער."

אריינבלאזן א חיות און א לעבהאפט

איינע פון די גאר וויכטיגע זאכן וואס מחנכים דארפן לייגן א שטארקע געוויכט איז אריינצובלאזן א חיות און א לעבהאפט אין די קינדער, זיי געבן גוטע ווערטער און זיי מאכן שפירן ווערד.

קיינער ווייסט נישט באמת וואס עס טוט זיך אפ ביי א קינד אינדערהיים א גאנץ יאר; עס זענען דא קינדער וואס אינדערהיים קוקט מען בכלל נישט אויף זייער זייט, דערפאר איז זייער וויכטיג מען זאל געבן א גוט ווארט פאר יעדן קינד און אים מאכן שפירן אז ער איז עפעס ווערד.

א קינד מיט אסאך ענערגיע

דאס איז דאך די גאנצע חכמה פון זיין א מחנה. בלויז זיך אן עצה צו געבן מיט

ווענט פון די מוסד און א קינד גייט איין אריבער, האט מען די מעגליכקייט צו געבן לעבן פארן קינד בלויז דורך אים געבן א גוט ווארט.

לאמיר געבן א ביישפיל פון אן אפיס ארבעטער. ווען א קינד קומט קלאפן אין אפיס און בעט צו בארגן א שערל, זענען דא עטליכע וועגן וויאזוי צו רעאגירן: מען קען צעקלאפן דאס קינד און זאגן: "הער אויף צו קלאפן! מען טיילט יעצט נישט קיין שערלעך!" אדער קען מען פשוט יא געבן דעם שערל. אבער נאך בעסער איז צו געבן פארן קינד - אינאיינעם מיטן שערל - אפאר גוטע ווערטער, וואס וועט מאכן דאס קינד שפירן 'איך בין עפעס ווערד'.

זאגט פארן קינד: "דא האסטו דעם שערל; אייביג ווען דו דארפסט עפעס, זאלסטו קומען קלאפן און איך וועל דיר העלפן", אדער: "דו ביסט אזא געשמאק קינד!" "האסטו א נייע העמד? עס איז אזוי שיין!" "דו זעסט אויס אזוי איידל; אויב איך וועל טרעפן דייע עלטערן, וועל איך זיי זאגן וואס פאר אן איידל קינד דו ביסט".

דאס זעלבע איז מיט א בעבי סיסטער; מען זיצט מיט קליינע קינדער און קיינער זעט נישט ווי אזוי מען פירט זיך אויף מיט זיי. מען דארף אבער וויסן אז דער אייבערשטער איז יא דא, און ער זעט צי מען לאזט די קינדער געבער אפויינען, אדער מען געבט זיך אפ מיט זיי מיט געטריישאפט; מען געבט זיי צו עסן אין צייט און מען טוישט זיי, וכדומה.

אפילו אזעלכע קליינע קינדער דארפן

די קינדער וואס רירן זיך נישט פונעם פלאץ און זיצן א גאנצן טאג ווי געלעמט, איז דאך פשוט און גרינג. א גוטער מחנה איז דער וואס זוכט א וועג צום הארץ פונעם קינד - וואס פרובירט יעדע רגע אים ארויסצונעמען פון די גלייזן; איין מינוט שאקלט ער דעם טיש, דערנאך שטערט ער זיין שכן, דערנאך געבט ער א לאך, און אזוי ווייטער - כדי דאס קינד זאל אים אויך וועלן אויסהערן.

געווענליך ווען א קינד שטערט אסאך אין פתה, קומט עס פון דעם וואס דאס קינד האט א שטארקע ענערגיע וואס לאזט אים נישט רואיג זיצן אויפן פלאץ. דערפאר, אויב דער מחנה איז קלוג, וועט ער אויסטראכטן מיט זיין מח א וועג וואס איז געאייגנט פאר דעם ספעציפישן קינד, אים צו מאכן צופרידן און אים געבן דאס געפיל אז ער איז עפעס ווערד און ער טוט עפעס אויף אין פתה. דורך דעם וועט ער אויפבויען אן אמת'ן נאנטשאפט צום קינד, ביז דאס קינד וועט אים וועלן אויסהערן.

געבן גוטע ווערטער

יעדער מחנה וואס פארנעמט סיי וועלכע פאזיציע אין א מוסד - סיי די וואס זיצן מיט זיי אין די כיתות, און סיי די איבעריגע שטאב מיטגלידער, למשל: א מיטאג מלמד, א מיטאג לערערין, א באס מלמד, א באס לערערין, א סעקרעטאר, אן אפיס ארבעטער, א העלפער, אדער א בעבי סיסטער פאר די קליינע קינדער פון די לערערנס - דארף אויסניצן זיין אמת צו געבן לעבן פאר די קינדער.

ווען אימער מען דרייט זיך צווישן די

אויף גוטע ווערטער און שמייכלען; זיי קענען טאקע נאכנישט ארויסברענגען זייערע געפילן מיטן מויל, אבער דאך שפירן זיי יעדעס גוט ווארט און הארציגע צוגאנג.

אויפֿלעבן די קינדער אויפֿן באס

איינער וואס איז געשטעלט ארויפצושיקן די קינדער אויפֿן באס, קען אָדער האָבן די קינדער אויף די קעפֿ און שרייען: "נו, גיי שוין!" אָדער קען ער רעדן רואיג, און פֿסדר אַרײַנװאָרפֿן גוטע ווערטער פאר די קינדער.

דאס זעלבע איז מיט אַ מלמד אָדער אַ לערערין וואס איז געשטעלט מיט צו פֿאַרן אויפֿן באס מיט די קינדער און זיכער מאַכן אַז זיי זיצן שײן אויפֿן פֿלאַץ, אָדער אַפֿילו אויב מען איז נישט געשטעלט אויף דעם אָמט, נאר מען פֿאַרט פֿשוט מיט אויפֿן באס פֿדי אַנצוקומען אַהײם. מען קען אָדער פֿסדר שרייען אויף די קינדער: "נו, זעץ דיר שוין אַראָפֿ!" אָדער קען מען אויפֿלעבן די קינדער; אויב מען זעט אויף אַ קינד אַן אויסגעלאַשנקייט אין די אויגן, וועט מען צוגיין צו אים און זאָגן: "דו ביסט אַזאַ וואויל קינד", "דו ביסט אַזאַ טײַער קינד".

אַ אינגערמאַן האט מיר דערציילט אַז ער דרייַוּט שוין לאַנגע יאָרן אַ באס פֿאַר אַ מוסד, און זיין מנהל זאָגט אים פֿסדר: "זאַלסט וויסן אַז עס זענען דאַ עלטערן וואס זאָגן מיר קלאַר אַז זייער קינד קומט אין חדר נאַר ווייל דו ביסט דער באס דרייַווער! ווען נישט דיר וואלט ער שוין לאַנג נישט געהאַט וואס צו זוכן אין חדר; קיינער קוקט נישט אויף אים, ער קומט און גייט, ער וואלגערט זיך אַ גאַנצן טאג אינדרויסן פון די פֿתּה, און נאַר אַ דאַנק דעם וואס דו נעמסט אים אויף מיט אַזאַ ווארעמקייט און דו מאַכסט אים שפירן גוט - דו שטעלסט אים צו זיין דיין גבאי אויפֿן באס, און אויב ער פֿעלט איין טאג פֿרעגסטו אים דעם קומענדיגן טאג: 'אוי, וואו ביסטו נעכטן געווען?' - נאַר צוליב דעם וויל ער נאך קומען אין חדר".

דערציילן מעשיות פון צדיקים

דערציילט פאר די קינדער מעשיות פון צדיקים. זאָגט זיי אַז עס איז געווען אַ הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו,

דער הייליגער רבי ר' אלימלך זכותו יגן עלינו, דער הייליגער רבי ר' זושא זכותו יגן עלינו, און אַלע אַנדערע הייליגע צדיקים.

דער הייליגער רבי זאָגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רמח), אַז מעשיות פון צדיקים פֿלאַקערן אויף די הערצער פון די קינדער צום אייבערשטן.

דערציילט זיי די באַקאַנטע מעשיות פון די אַמאליגע קרעטשמערס, אַז אַ איד האט געדינגען אַ קרעטשמע פונעם פֿריץ, און ביים סוף יאר ווען עס איז געקומען די צייט צו באַצאלן די אַרענדע האט ער נישט געהאַט קיין געלט; האט אים דער פֿריץ געסטראשעט אַז אויב ער באַצאלט נישט, וועט ער אַרײַנװאָרפֿן זיין גאַנצע משפּחה אין תּפֿיסה רחמנא לצלן. דער איד איז געלאפֿן צום צדיק, דער צדיק האט אים אַנגעוואונשטן, און ער האט געהאַט אַ וואונדערליכע ישועה.

אויסניצן די צעפֿאַרענע טעג

אַסאך מאל קען זיך דאכטן פאר מחנכים אויף געוויסע טעג - למשל אום פֿרייטאָג ווען עס איז נאַר דא אַ האלבע טאג חדר אָדער שולע, אָדער אַ וואך וואס ווערט איבערגעהאַקט אינדערמיט דורך ימים טובים, אָדער אין די טעג פֿאַר אַ יום טוב ווען די קינדער זענען נישט דערביי צום לערנען, ווייל זייערע קעפֿ ליגן ביי די פֿאַרשטעלאַכט אָדער ביי די אַפֿיקומ'ס - אַז דעמאלט קען מען גארנישט אויפטון מיט די קינדער.

זאַלט איר וויסן אַ פֿלל: מען קען קיינמאל נישט וויסן וועלכער טאג און וועלכע דרשה עס וועט פֿועלן ביי די קינדער זיי זאלן אויסוואקסן ערליכע אידן. עס קען זיין אַז דאָקא אין די צעפֿאַרענע טעג, ווען מען טראכט ביי זיך אַז דער היינטיגער טאג איז גארנישט ווערד, אויב מען וועט בעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באַשעפֿער, העלף מיר איה זאל האָבן גוטע דיבורים", און מען וועט רעדן צו זיי פונעם אייבערשטן, פון די שיינקייט פון זיין אַ איד, און פון די שיינקייט פון גיין אַנגעטון איידל און באַשיידן - אַז דאָקא דעמאלט וועט זיין די ריכטיגע צייט וואס די דיבורים וועלן פֿועלן און מאַכן אַ דירכברוך אין די הערצער פון די קינדער.

דער הייליגער רבי זאָגט (לקוטי מוהר"ן חלק

א', סימן קיב): אַ מענטש דאַרף זיין גאַנץ לעבן בעטן דעם אייבערשטן ער זאל זוכה זיין כאטש איין מאל אין זיין לעבן אַרויסצוזאָגן אַן אַמת'ן דיבור פֿאַרן אייבערשטן. פֿלעגט מוהר"א ש זאָגן: על פי רוב ווייסט נישט דער מענטש אליין ווען די אַמת'ע תּפֿלה גייט זיין; אַמאל קען זיין אַז דאָקא ווען אַ מענטש פֿילט זיך ווייט און האלט ביי זיך אַז ער איז אַ דורכפֿאַל, און ער זאָגט אַרויס איין ווארט צום אייבערשטן טרוקענערהייט - אַז פֿינקט דעמאלט קומט אַרויס פון אים די אַמת'ע תּפֿלה וואס ווערט אַנגענומען אויבן אין הימל.

עס איז באַקאַנט די מעשה: דער הייליגער חוזה פון לובלין זכותו יגן עלינו איז געווען זייער גרויס, ער האט געקענט זען מסוף העולם ועד סופו. ער האט געהאַט אַ תּלמיד - דער הייליגער רבי דוד לעלובער זכותו יגן עלינו. איין יאר פֿאַר פֿסח האט זיך דער תּלמיד אַרויסגעלאָזט אויפֿן וועג פֿדי צו זיין ביי זיין רבי'ן אויף יום טוב. למעשה האט פֿאַסירט אַז דער וואגן האט זיך צעבראַכן אינמיטן וועג, און ער איז געבליבן שטעקן אויף פֿסח אונטערוועגנס אין אַ דאַרף ביי אַ פויער אינדערהיים.

דער תּלמיד איז געווען מוֹרָא־דיג צעבראַכן, ער האט זיך נישט געקענט באַרואַיגן פון דעם וואס עס האט דא פֿאַסירט מיט אים; ער גרייט זיך שוין אַזוי לאַנג צו קומען צום הייליגן רבי'ן אויף יום טוב, און פֿלוצלינג געפינט ער זיך אין אַזאַ פֿאַרװאָרפֿענע פֿלאַץ ביי אַ דאַרפֿסמאַן אין שטוב.

ווען עס איז געקומען צום סדר, האט ער בכלל נישט געהאַט קיין מוחין, ער האט אָפּגעראַכטן דעם סדר גאר פֿשוט; ער האט געזאָגט די הגדה, געגעסן די מצה און געטרונקען די פיר כוסות פֿשוט אַן קיין שום פֿנוּת, און געגאַנגען שְׁלָאפֿן.

צומאַרגנס ווען ער איז אויפֿגעשטאַנען, האט ער אַרײַנגעטראַכט צו זיך: 'מה כל הרעש? נאַר ווייל איה בין נישט געווען ביים רבי'ן דאַרף איה זיין אַזוי צעבראַכן? איה וועל דא פֿראַווען אַ סדר ווי עס דאַרף צו זיין!' ער איז אַרײַן אין מוחין דגדלות און איז געווארן זייער פֿרייליך. ער האט אָפּגעראַכטן דעם צווייטן סדר

לערערניס דארפן רעדן צו די קינדער וועגן די שיינקייט פון א אידישע פרוי וואס שערט זיך אפ די האר און דעקט זיך צו דעם קאפ נאך די חתונה, אזוי ווי די הייליגע צדיקים זאגן, אז דאס גאנצע לעבן ווערט דורך דעם שיינ און ליכטיג, און מען איז זוכה צו האבן גאר הייליגע קינדער.

די געוואלדיגע חשיבות פון מחנכים

וואויל איז פאר די מחנכים וואס געבן זיך איבער פארן אייבערשטן יעדן אינדערפרי; זיי לעבן אויף די קינדער מיט א שמייכל און מיט גוטע ווערטער. זיי לייגן אריין אין די קינדער מעשיות פון צדיקים און ניצן אויס יעדן איינציגן טאג פונעם יאר, אפילו אין די צייטן ווען עס דאכט זיך אז מען קען גארנישט אויפטון מיט זיי.

וויפיל מען וועט נאר רעדן, וויפיל מען וועט נאר אויסרימען, און וויפיל מען מיינט אז מען פארשטייט שוין די גרויסקייט פון זיין א מחנה - האט מען נאכאלץ נישט אנגעהויבן ארויסצוברענגען און משיג זיין דעם געוואלדיגן זכות פון ארבעטן מיט אידישע קינדער; צו זיצן מיט ריינע אידישע נשמות און זיי מחנה זיין צו אמונה פשוטה און צו א ליבשאפט צום אייבערשטן, און זיי מאכן שפירן גוט און ווערן ביי זיך.

סדר, פינקט דעמאלט האסטו געלאכטן אין אלע הימלען?

זעען מיר פון דעם, אז א מענטש קען באמת קיינמאל נישט וויסן וועלכער טאג, וועלכע תפלה אדער וועלכע מינוט עס איז חשוב ביים אייבערשטן.

דאס זעלבע איז אויך ווען א מחנה רעדט צו קינדער; מען קען קיינמאל נישט וויסן וואס עס טוט זיך אפ אין די הערצער פון די קינדער, און וועלכע דיבורים עס וועלן ענדליך פועלן ביי זיי אין הארץ. עס קען זיין אז דוקא אין יענעם טאג וואס דער מחנה טראכט ביים אהיימגיין: 'היינט האב איך גארנישט אויפגעטון', אז פינקט דעמאלט האט ער אויפגעטון פיל מער ווי אנדערע טעג.

רעדן איידער עס איז נוגע

מען דארף אויסניצן יעדן איינציגן טאג פונעם יאר צו רעדן צו די קינדער וועגן אמונה און יראת שמים.

אויך דארף מען רעדן איבער ענינים וואס זענען זיי נאכנישט נוגע למעשה און זיי האבן נאכנישט קיין נסיון דערין, ווייל אסאך מאל איז שווערער פאר א מענטש אנצונעמען א זאך אויב עס איז אים שוין נוגע.

מיט גרויס שמחה. ער האט זיך געשפירט גאר שטארק דערהויבן און געפילט א מורא'דיגע העכערקייט דורכאויס דעם גאנצן סדר.

גלייך ווען עס איז געווארן חול המועד האט ער זיך ארויסגעלאזט אויפן וועג ווייטער צו זיין רבי'ן קיין לובלין. ווען ער איז אנגעקומען צום רבי'ן, האט אים דער הייליגער חוזה אויפגענומען בסבר פנים יפות און אים געפרעגט: "וואו ביסטו געווען די ערשטע סדר נאכט? דו האסט געלאכטן אין אלע הימלען!" האט ער זיך אנגערופן צום רבי'ן: "מן הסתם מיינט דער רבי די צווייטע סדר נאכט". האט אים דער חוזה געזאגט: "זאג מיר נישט וואס איך מיינ; איך פרעג דיר וואו דו ביסט געווען די ערשטע סדר נאכט!" האט ער דערציילט פארן רבי'ן, אז ער איז געווען זייער צעבראכן אז ער האט געמוזט פראווען דעם סדר אין שטוב פון א פשוט'ן דארפסמאן, און ער האט אפגעזאגט גאר פשוט און טרוקן די גאנצע הגדה מיט אלע סימנים פון 'קדוש ירחץ'.

האט אים דער הייליגער חוזה געזאגט: "דוקא דעמאלט, ווען דו האסט זיך געשפירט אזוי נידריג און ווייט פונעם אייבערשטן אז דו מוזט פירן אזא פשוט'ן

בריוון פון חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פארוואס זאלן די קינדער זיין גוט, אז איך בין א גארנישט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א, יישר כח פאר אלע שיעורים און בריוו. דער ראש ישיבה שליט"א האט מיר געשריבן א שטיק צייט צוריק אז איך זאל בעטן דעם אייבערשטן פאר ערליכע קינדער, ברוך השם אז איך האב אנגעהויבן זאגן יעדן טאג די תפילת השל"ה און אויך בעטן דעם אייבערשטן אין אידיש.

עס פילט זיך אבער אביסל מאדנע, איך אליין בין נישט דער גרויסער צדיק, ווי אזוי קען איך ערווארטן אז דער אייבערשטער

זאל מאכן מיינע קינדער ערליך ווען איך האלט ביי גארנישט?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת תולדות, כ"ו מר-חשוון, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

ערשטנס - קלאפ זיך נישט; דאס אז דו ווילסט ערליכע קינדער, דו זאגסט די תפילת השל"ה און דו ביסט מתפלל אויף אידיש פאר גוטע קינדער - דאס ווייזט אז דו ביסט נא גוט און דו ווילסט זיין גוט,

מאך זיך נישט אנוועק.

מוהרא"ש האט געשריבן קרוב צו הונדערט טויזנט בריוו, אין יעדע בריוו וואס מוהרא"ש שרייבט עצות און סגולות פאר גוטע ערליכע קינדער - קומט מוהרא"ש אלץ צוריק אז די שליסל איז תפלה והתבודדות.

מוהרא"ש דערציילט, ווען די הייליגע צוויי ברידער, דער הייליגער רבי ר' אלימלך פון ליזענסק און דער הייליגער רבי ר' זושא זכותם יגן עלינו זענען געגאנגען גלות לייזן, האבן זיי געטראפן אין איינע פון די דערפער א קינד, זיי האבן געזען אויף דעם קינד אז ער האט

ווי אזוי צו רעאגירן ווען א קינד נעמט אוועק פונעם קלענערן?

שאַלָה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א, וואס טו איך אז מײן גרויסע מיידל, פינף יאר אלט, האלט אין איין אוועקנעמען די צומים פון אירע יונגערע געשוויסטער?

דאס מאכט מיר אסאך מאל זייער אויפגערגט אויף איר, איך שריי אויף איר און איך סטראשע איר מיט שטראפן, ווייל איך האב איר שוין אזויפיל מאל מסביר געווען און גערעדט שוין צו איר אז זי זאל נישט נעמען די צומים אין מויל, ווייל זי איז שוין גרויס און עס פאסט נישט פאר איר, און מיט דעם אלעם געשעט עס נאכאמאל און נאכאמאל כסדר, און נאכדערצו גייט עס אויפן חשבון פון די קליינע קינדער וואס וויינען אז מען האט צוגענומען זייערע צומים.

מײן שאַלָה איז צי איך זאל רעאגירן אויף א שטארקע וועג און שטיין אויף דעם אז עס זאל נישט פאסירן, אדער קען איך עס אינגארין ווי לאנג עס גייט נישט אויפן חשבון פון די קלענערע געשוויסטער?

יִישׁר בָּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת פי תצא, י' אלול, שנת תשפ"ה לפרט קטן ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

טוסט נישט גוט אז דו ווערסט בפעס און דו דערשרעקסט איר, נישט אזוי האט אונז מוהרא"ש געלערנט; מוהרא"ש האט אונז געלערנט אז חינוך איז פארשטיין דאס קינד, דיין טאכטער פון פינף יאר וויל אויפמערקזאמקייט, זי

א הייליגע נשמה, זיי האבן געזען א שטארקע ליכטיגקייט ווט אויף אים, זיי האבן געפרעגט דעם קינד וואו ער וואוינט, זיי האבן געוואלט זען דעם טאטן, אים נאכקוקן ווי אזוי ער האט זוכה געווען אראפ צו ברענגען אזא הייליגע נשמה, זיי האבן געזען דעם איד, א פשוט'ער איד וואס דאווענט דריי מאל א טאג די דריי תפלות מיט מנן, און לערנט שיעורים כסדרן, זיי האבן זיך זייער געוואונדערט ווי קומט צו אזא פשוט'ער איד אזא הייליג קינד.

זיי האבן געפרעגט און געפרעגט, ביז די ווייב האט געזען ווי זיי עקשנען זיך, האט זי געזאגט אז יעדן שבת אינדערפרי ביי די זמירות, ביי ברוך השם יום יום ווען איר מאן קומט אן צו די ווערטער: "וּזְכַּרְנוּ לְאֵלֹהֵי בָנִים וּבָנֵי בָנִים עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבַמִּצְוֹת" - וויינט ער, עס רינט אים טרערן פון די אויגן, ער זאגט איבער די ווערטער אן א שיעור מאל, ביז ער פאלט פון די כחות, אזוי חזר'ט זיך איבער יעדן שבת; האבן די צוויי הייליגע ברידער געזאגט, יעצט פארשטייען זיי ווי קומט אזא הייליג קינד צו אזעלכע פשוט'ע עלטערן, דורך תפלה; דער קינד איז אויסגעוואקסן דער צדיק רבי דוד לעלובער זכותו יגן עלינו.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת ויצא, שנת תשפ"ה)

זעט ווי מען געבט די גאנצע ליבשאפט פאר די בובאלעך, דאס מאכט איר אז זי זאל נעמען די צומי זכו.

ווער נישט בפעס און סטראשע נישט זכו, ווען דו זעסט דיין טאכטער נעמט אוועק די צומי פון די בעבי זאלסטו איר געבן ווארעמקייט און איר אויסלויבן און אויסרימען אז זי איז אזוי וואויל און אזוי גוט, וועסטו זען ווי זי וועט פון זיך אליין צוריק געבן די צומי און זי וועט העלפן מיט די קינדער.

שרייען און סטראשען דאס איז נישט די אידישע וועג, דאס איז גערווען און פארלירנקייט; ווארעמקייט און ליבשאפט - דאס איז חינוך.

איך דארף מקצר זיין, די בחורים ווארטן, איך דארף זיי געבן א שיעור.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

א פתיכה וחתומה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת כי תבוא, שנת

תשפ"ה)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 2-4-1

- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועבסליד דעם גליין, ביטע שרייבט צו: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון אמונה (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל / 0797040069 / ענגלאנד / 03303502363 / קאנאדא / 438-320-9090

חיווק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיווק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל / 0797040066 / ענגלאנד / 03303502361 / קאנאדא / 4383008080

בעלגיע / 3235003461 / ארגענטינע / 11552354370